

rina. Ell li deia Clausentina, perquè era de Southampton.

La germana del filòsof, d'un esperit menys transcendent que'l d'ell, havia, de error en error, estimat a un venedor de robes de la City, y s'hi havia casat donant al món una nena que's deia Jessy. El seu darrer error havia sigut morir-se després de deu anys de matrimoni, causant la mort del venedor de robes, que no li pogué sobreviure.

En Bog va recullir a casa seva a la orfaneta, per caritat y també am la esperança de que li suministraria un bon exemplar dels errors infantils. La nena allavors tenia sis anys.

Durant els vuit primers dies qu'estigué a casa'l doctor, va plorar y no va dir res. Al matí del nové digué an en Bog:

—He vist a la mama. Anava vestida de blanc. Portava flors en un plec del seu vestit y les ha escampades sobre'l meu llit; però al despertarme no les he pas trobades. Dónem les flors de la mama.

En Bog va anotar aquest error; però va reconèixer, en el comentari que hi posà, qu'era un error ignoscent y un xic graciós.

Qualque temps après, la Jessy va dir an en Bog:

—Oncle Bog: ets vell y lleig, però t'estimo molt; tu també tens d'estimar-me.

En Bog va agafar la ploma; però reconeguent, després d'alguna reflexió, que ja no tenia aspecte de jove y que mai havia sigut guapo, deixà d'anotar les paraules de la nena. No més va dir:

—Y per què t'he d'estimar, Jessy?

—Perquè soc petita.

—Es cert—va preguntarse en Bog—que hi ha necessitat d'estimar als nens? Potser sí, car, verdaderament, tenen gran necessitat d'esser estimats. Per aquest costat pot excusarse el comú error de les mares que donen a llurs fills llur llet y llur amor. Aquest capítol del meu tractat l'haig de revisar.

El dia del seu sant, al dematí, al entrar el doctor a la sala ont hi havien sos llibres y sos papers, qu'ell ne deia la seva biblioteca, va sentir bona olor y va veure un gerro de clavells sobre l'ampit de la finestra. Eren tres flors, tres flors escarlata que la llum acariciava joiosament. A la docta sala tot hi somreia: el vell silló de tapisseria, la taula de noguer; els vells lloms dels llibrassos somreien am llur ferro lleonat, am llurs pergamins y llur badana. En Bog es va posar a somriure com ells y Jessy, abrassantlo, li va dir:

—Mira, oncle Bog, mira: allí hi ha'l cel—y mostrava, a través dels vidres laminats de plom, el blau lleuger de l'aire—y més avall hi ha la terra—y mostrava'l gerro de clavells—y entre'ls dos els grans llibres negres: l'infern.

Els grans llibres negres eren precisament el deu tomos del *Tractat dels errors humans*, col·locats en el buit de la finestra.

Aquest error de Jessy va recordar al doctor la seva obra, qu'ell descuidava feia algun temps, pera passejarse pels carrers y els parcs am sa neboda que descobria en aquests mil coses agradoses, fentles descobrir a l'ensemps an en Bog, que mai havia tret el nas de fora de sos llibres.

Va tornar a obrir sos manuscrits, més ja no's reconegué en son obra, que ja no hi havia flors ni Jessy. Sortosament la filosofia va ajudar-lo, suggerintli la idea transcendent de que Jessy no servia per res. Va agafarse an aquesta veritat, tan més fortament com qu'era necessària a la economia de la seva obra.

Un dia que meditava sobre aixó, va trobar a Jessy a la biblioteca, enfilant una agulla, davant de la finestra ont hi havia els clavells. Va preguntarli què anava a cusir y Jessy li respongué:

—No sabs, oncle Bog, que les orenetes s'en han anat?

Bog no'n sabia res, doncs sobre tal assumpte no deien res Plini ni Avicena. Jessy va continuar:

—Kat...

—Kat?—va cridar en Bog—Aquesta nena vol parlar de la respectable Clausentina...

—Kat ahir va dir-me: «Les orenetes aquest any han marxat més aviat que de costum: aixó'ns anuncia un hivern primerenc y rigurós.» Kat m'ho ha dit. Ademés he vist a la mama amb un vestit blanc, y una oriola en els cabells; però no portava flors com l'altre vegada. Y m'ha dit: «Jessy, treu del bagul la holopanda folrada de l'oncle Bog y cúsala: es feta malbé». M'he despertat, y desseguida he tret la holopanda del bagul; com qu'és esparracada en molts puestos, vaig a cusirla.

L'hivern vingué, y fou tal com l'havien predit les orenetes. En Bog, envoltat en sa holopanda, amb els peus vora la llar, provava d'esmenar certs capítols del seu tractat. Però, cada volta qu'arribava a conciliar ses novelles esperiences am la teoria del mal universal, Jessy embolicava ses idees portantli una copa de bona cerveza o ensenyantli sos ulls y sos somriures.

Quan vingué l'estiu, oncle y neboda feren passejades pels camps. Jessy portava herbes, qu'abds classificaven a la nit, segons llurs propietats. En aquestes passejades ella mostrava un esperit just, una ànima encantadora.

Una nit, extencnt demunt la taula les herbes cullides durant el dia, va dir an en Bog:

—Are, oncle Bog, ja conec per llurs noms totes les plantes que m'has ensenyat. Aquestes són les que curen y aqueixes les que consolen. Vull guardarles pera reconèixerles sempre y pera que les reconèixin els altres. Necessito un llibre groixut pera que s'assequin entre sos fulls.

—Vetaquí aquest—digué en Bog.

Y va donarli el tomo primer del *Tractat dels errors humans*

Quan el volum tingué una planta en cada full, agafà el següent, y en tres istius la obra mestre del doctor va quedar completament convertida en un hervari.

ANATOLE FRANCE

(Traducció de C. R.)

Conferencia de D. Albert de Quintana

Dilluns passat, com anunciavem, tingué lloc la conferencia del nostre amic l'Albert de Quintana en el Centre d'Unió Republicana, davant d'una selecta i nombrosa concurrencia. Comensà l'acte ab la presentació del orador per don Prudenci Bertrana, llegint unes quartilles plenes de atencions al conferenciant i de devoció als ideals que mouen l'ànima de la joventut catalana, aplaudides coralment.

Al comensar el conferenciant, reivindicà per la joventut el dret i el dever d'intervenir en la nostra política, majorment quan s'havia iniciat en l'amor a Catalunya davant les seves manifestacions artístiques, i, particularment, literàries.

Fa l'història de les diferents etapes perquè ha passat el catalanisme, fins a arribar a la divisió en les dugues grans branques d'esquerra i dreta, siguent aquesta fustigada per l'orador, atesa la seva política conservadora i vergonyantment dinàstica, i determinant que la joventut formés entre'ls ideals de lliberalisme i de república que caracterisa l'acció política de l'esquerra catalana. Aquesta orienta-

ció fou, també, motivada, per no serli possible restar en passivitat davant els torments de Monjuic, davant la perdua de les colònies, davant el fusellament del doctor Rizal, i de tants altres actes qu'han demostrat l'ineptitud i vergonyosa inhumanitat dels partits de la monarquia actual.

Combat l'idea de l'ordre tal com la prediquen i practiquen els conservadors, fent veure com la seva base depèn del concepte que tenen de la Democracia. Se queixa de la manca de cultura que's nota en les classes populars, doncs si la cultura hi estigués més arrelada, elles mateixes deixarien de seguir a certs capdills que representen una mengua de la dignitat, que equivalen a lo corcat i a lo podrit.

Fa consideracions encaminades a demostrar com l'esquerra catalana no pot incorporar-se l'integritat de les aspiracions proletàries, però que en la República hi trovaran una absoluta garantia per el desenrotll del dret i de la dignitat humana, i que, aixís com en la monarquia la llei es l'enemiga del obrer, en la República seria la seva fervent aliada.

Remarca les orientacions polítiques del «Centre Catalanista» de Girona, i ens aconsella, als nacionalistes republicans que ens honrem essentne socis, que deixem de col·laborar en els treballs del «Centre», per quan, segons ell, representa una claudicació davant dels nostres devers patriòtics.

Finalisa la seva conferencia ab periodos en quins hi glosa l'idea de Patria, fent un elogi de la llengua catalana, i demostrant el dever de reverenciar a Catalunya.

L'orador, qui parlà ab una serena elocuencia, fou interromput diferents voltes pels aplaudiments de l'auditori, siguent, al final, ovació at.

Tancaren la vetllada unes paraules del senyor Fita, president del Centre d'Unió Republicana, donant mercès a la concurrencia per l'assistència al acte, quina importància no som pas nosaltres els indicats per encomiar.

«La columna de foc»

L'esperit múltiple de l'Alomar, aquest infant que viu enlluernat del blau i del roig de la seva illa dorada, aquest místic inquiet que en el silenci de la seva caseta monacal de Mallorca, en una plassa oblidada, vora els murs d'una iglesia poblerenca, labora en l'alambic d'una ampla saviduria benedictina, les pulsacions quotidianes de la seva llunyana urbs estimada, àhora tràgica i serena; aquell esperit rebel que ha alsat creuada contra totes les injustícies i equivocacions de la societat actual; que ha acusat en nom de la justícia al peu del patibul den Rull a una multitud anhelant de justícia; que ha sabut tenir una paraula dictadora contra'ls dictadors polítics, i una paraula d'ira ardenta contra'ls qui tapaven els cadàvers dels fusellats en els fossos de Monjuic, ab la capa vergonyosa de la seva ira hipócrita; aquest home que ha sabut seguir les pulsacions del temps, per esbrinarne el seu misteri, ens ha ofert aquest dies de primavera, com una flor estranya en el seu món d'investigador inquiet, un bell llibre de palpitant, aixís com si de tots els seus odis, n'hagués tret un amor quintaessenciat i puríssim, pera ensenyarnos el principi i el fi del seu llaitat. «La columna de foc». Jo no se pas, com aquell home nirciós i malaltís, aquell home maracellós que coneix el misteri dels Déus, però que tem les iras dels cels i s'arruix en les tempestes, ha pogut portar a la màgica del nostre verb la serena amplitud de les rimes gregues, la pulcre perfecció de les estrofes clàssiques, que en un

moment davant la nostra lírica malaltissa i exangüe, davant la torturada imaginació dels nostres romàntics, ha sabut redressarse, carnalment, ab la fortaleza dels seus muscles d'atleta i ab la bellesa de la seva fortitut, com un frís de Fidias damunt la columnata esbelta del Parthenon.

Es un llibre tant vigorós, que jo no duplo pas en posarlo al davant de les nostres obres de poesia: aixís com va parlar Carducci a la jove Italia, ha parlat Alomar a la jove Catalunya.

Recordo, que un dia, l'única visita que Alomar, l'afrancesat, ha fet a la nostra immortal Girona—passejant per la Devesa—opulenta de llums, en aquella hora de primera tarde—parlava fervorosament de poesia, i'ns deia: «heu de donar tal sentit a cada vers vostre, com si ell fos un talismà qui actui la seva petita i peculiar influencia pera la obra de tots» i aquestes paraules de mestre m'ha semblat veureles gravades en el pórtic del seu llibre.

Aixís ell, obrer i polític, ha volgut en «La columna de foc» fer la seva primera obra social: ella va dirigida espiritualment a la nostra joventut intel·lectual, serà, si voleu, un llibre pera pocs, però ha sabut dir la màgica paraula que fa convincents als homes.

EPICUR

Un manifest

La Associació Protectora de l'Ensenyansa Catalana ha publicat el següent manifest:

«ALS CATALANS

No hi ha català que no estimi a Catalunya, però pocs fem tot quan deuriem fer en recort de son gloriós passat y en profit de son esplendorós pervindre, de aquell pervindre que cal esperar, gloriós també, si ajuntem nostre esforç y patriotisme en bé de tot lo que pugui donar grandesa, gloria y honor a la Terra Catalana.

Hem d'entendre qu'una de les fonts ahont devem anar ab més entusiasme a buscar l'ideal de la personalitat catalana, es la font de la seva parla. La llengua, l'idioma català, serà la mare que deu esser guia y ànima de tot lo nostre. Aguantantse y fomentantse nostra llengua, se aguanta y prospera el Casal Català. Morta una llengua, mort un poble. Nostre poble no es mort, però moriria en lo essencial de la seva personalitat si descuidessim el seu llenguatge. Un dia sigué casi universal y parlada per Queses d'Estats y Nacions; y potser una casualitat, y el desapareixer la dinastia de nostres Comtes, fou causa de que no arribés a sobreposarse a altres, privantla aixó de qu'avuy fos la llengua oficial de molts més milions d'habitants. A tan alt lloch havia arribat, qu'aixó s'en po lia esperar.

Es, donchs, necessari, precis, indispensable y obligatori per tot català, treballar fervorosament pera conseguir que nostra llengua sia primer que tot coneguda pels catalans, més a fons y ab caracter general, de lo qu'ho es avuy, y cal confessar que a escepció dels literats, escriptors y alguns aficionats, nostra llengua es per la majoria de catalans casi desconeguda. Igual succeix ab sa Historia. Pot dirse que a les escoles de Catalunya, a escepció de unes poques, no s'ensenya ni la Llengua ni l'Historia nostra. Com si no haguessim sigut may res. Es tolerable aixó? Devem seguir aixís? Podem consentir aquest arraconament de les nostres glories passades? Segurs estem que cap català ho veu sense pena, però aixís anem vivint y passant. Escriptors de geni, homes de ciencia, esperits de rasa catalana tenen iniciada l'obra del Renaixement y devem totes les persones més animoses y entusiastes, pendrehi una part activa pera portarhi tots plegats el ressorgiment de la Llengua y del esperit Català.

Devem crear escoles catalanes y ajudar a les que ja existeixen ab més forsa de lo que's fa avuy, y procurar que a totes s'ensenyi a llegir y escriure català, ademés de l'Historia y Geografia de Catalunya.

Els pares deuen insistir ab els professors qu'ensenyen als seus fills, a que donguin cursos de català, y que la Doctrina que no ensenyar ab regla la llengua que's parla a la Terra ahont se viu, es una enorment. Els joves a qui no s'hagi ensenyat la Llengua y Historia de Catalunya, deuen

també volguer descobrir lo que desconexin, y veuran els seus cors esgarriarse al conèixer l'importancia de lo que no devien ignorar.

El noranta per cent de catalans al trovar-se separats de familia per la distancia de quatre kilòmetres, s'escriuen ab llengua diferenta per no haver-se ensenyat a temps la llengua nativa. Molts accepten aixó com a natural, y cal ferlos la comparació del efecte que faria qu'un fill castellà escribis al seu pare en francés, per falta de saber escriure la seva llengua castellana. La llengua que's parli entre familia, amichs y comersos, deu sapiguerse escriure y posarla en practica en totes les ocasions. El no ferho, es no estimar la terra ahont s'ha nascut.

La Associació Protectora de l'Ensenyansa Catalana, que com indica son nom, cuida d'extendre y propagar l'ensenyansa de nostre idioma, ajuda a una vintena de escoles ahont s'ensenyen en catalá, y a més protegeix, dins sos escassos medis, a tota obra de cultura de carácter catalá. Però al veurer les coses d'aprop fa que ens adonem de lo molt poch que fem envers quan deuria ferse. Nostra forsa es insignificant davant de la magnitud de la obra, y per aixó ens dirigim a tots els catalans, preguntantlos portin sos cors, ses voluntats y ses forses al ideal que deu guiar a tot catalá, o siga a la esplendoresa de la Llengua Catalana.

Individualment, feu ofrena de llibres catalans, principalment d'Histories de Catalunya, a les reparticions de premis dels colegis; compreu llibres catalans, llegiu y exteneu els periòdichs escrits en nostra parla, ajudeu a les colectivitats de cultura catalana y tingueu en compte que l'Associació que més deu, vol y pot fer pel resorgiment de l'Esperit Catalá, es aquesta Protectora de l'Ensenyansa que confia que propagant la Llengua fa l'obra més gran que pugui ferse per Nostra Patria.

La Associació protectora de l'Ensenyansa Catalana, que tant vol fer per Catalunya, compta relativament ab pochos socis y una petita subvenció del Ajuntament y de la Diputació provincial, ab quines entrades té un pressupost tan migrat, que sols pot desenrotllar una petitissima part de lo que son esperit li marca.

CATALANS: Ajudeu donchs a tota iniciativa pel bé de Catalunya y penseu que les forses que's proporcionin a n'aquesta Associació, seran conduides com venes de sang al cor, que será el Cor de Catalunya.

Barcelona 31 de Mars de 1911.—El Concell Directiu.

Dintre pochos dies s'obriran en periòdichs, centres y altres llocs que s'anunciaran, unes llistes pera socis nous y per suscripció destinada a aquesta Associació, pel Foment y desenrotll de la Ensenyansa Catalana.

Política local

Sembla que van per bon camí les negociacions empreses a fi d'agermanar les forses republicanes ben orientades de Girona. El cicle de conferencies que ha comensat el Centre d'Unió Republicana, venen preparant l'opinió envers aquest sentit, i la gran majoria dels seus elements veurien ab innegable satisfacció l'èxit felis de les actuals tentatives.

Per la seva part, el Centre Nacionalista Republicà, en sessió extraordinaria, acordá per unanimitat fer les gestions necessaries per arribar a la perfecte unificació dels tres partits que arreu de Catalunya componen l'Unió Federal Nacionalista Republicana, i acte seguit nomená una comissió composta de tres individus de la Junta Directiva per posarse en relació ab els partits afins, quins treballs la comissió emprengué ben desseguida, conseguint les millors impresions dels primers passos efectuat.

El partit federal, ja adherit a la política d'esquerra catalana, no cal dir ab quina satisfacció veuria la realització del partit únic a Girona.

Els resultats práctics d'aquesta unió, són tant evidents que no cal encomiarne l'importancia: l'organització de les forses republicanes per tota la comarca seria el primer acte de trascendencia a efectuar, organització ordenada i completissima, de manera qu'allavors la forsa de l'Unió Federal seria incontestablement superior a

qualsevol altra forsa política per més organizada i ben dirigida que pugués estar.

Que l'unió proposada es tant factible com necessaria, se demostra ab el fet de que'ls tres partits que avui existeixen separats, s'agermanen en la propaganda de les mateixes idees, consignades en les bases que arreu de Catalunya regeixen com a norma política de l'Unió Federal Nacionalista Republicana.

El dia que, com es d'esperar, l'unió sigui un fet, será de gran goig pel republicanisme gironí, presentint el seguit de victories populars que vindran a consagrar la necessitat i alta prudencia de la Unió.

Cròniques comarcals

Palafrugell

De l'Ateneu Palafrugellenc.—Entre el dimecres i el dijous a la nit el soci de aquesta entitat en Ramir Medir va llegir i comentar la conferencia que'n Ramir de Maeztu va donar a l'Ateneu Enciclopèdic Popular de Barcelona, «Obreros é Intelectuales».

Va comensar explicant qui era en Maeztu i anà llegint la conferencia, aclarint conceptes i comentant lo que va creure més essencial. Aquests comentaris foren causa de que se generalisés la conversa, conversa d'amichs, sense que ni un moment hi brillés el foc de la passió, conversa que deixava veure l'afany de cercar la veritat dintre de la moral.

Va acabar resumint lo llegit i ab ben encertades paraules feu veure que la cultura es el camí més plá, més recte, pera arribar a la resolució del problema social.—E. B.

La secció excursionista de dit «Ateneu» realisá el dia 13 del corrent una excursió a les montanyes anomenades «Les Falugues» que's troven vora Aigua Blava, en les qual, hi han unes coves antiquissimes. L'hora de sortida fou a quarts de dugues de la tarde, essent vora de trenta el número d'excursionistes. Un cop arribats a «Les Falugues» el company Eduard Bofill feu una interessant disertació de lo que fou el poble fenici i de les colonies que implantá en la conca del Mediterrá; doná també una explicació de lo que podien esser les coves que se visitaren. El parlament de l'amich Bofill agradá molt als excursionistes. Prometé donar una conferencia parlant ab més extensió dels fenicis.

Després baixaren tots a la platja de Aigua Blava, aont brenaren. El company Joan Bonany ne tragué fotografies.—M.

La Bisbal

El diumenge passat, dia 16, el nostre estimat amic i company el publicista don Carles Rahola, doná una conferencia al Ateneu «Pi i Margall» d'aquesta població, desenrotllant el tema «El problema social i el socialisme».

Avans de parlar el conferenciant, el president del Ateneu, senyor Corbera, feu la presentació del mateix en paraules eloquentissimes.

No extractarem la conferencia, demostració tota ella de l'intensa cultura del senyor Rahola, per quan segurament podrem oferirne algun fragment als llegidors de CATALANITAT, i perquè l'intensitat dels pensaments desenrotllats en el seu transcurs, quedarien mermats en una reducció del magnífic trevall.

La nombrosa concurrencia que omplia el local, en quina s'hi veien, com una nota esperansadora de compenetració de les idees modernes, moltes persones dels po-

bles vehins, testimoniá ab una veritable ovació al senyor Rahola la seva conformitat i l'agraïment a qui, abundo ament, va escampant la seva cultura en l'anima del poble, freturos sempre del mel de millorament.

Finalisá l'acte ab sentides paraules del senyor Corbera, quin, interpretant els desitjos de tots, significá a don Carles Rahola l'esperansa de tornar-lo sentir ben aviat, ab l'avidesa de qui té la seguretat de sentir novament paraules belles, plenes de sana doctrina sociològica i cultural.

Noves

Ha causat fonda emoció a n'aquesta ciutat, la mort del diputat provincial per La Bisbal don Josep Irla, de Sant Feliu de Guixols.

El finat, convenut i íntegre republicà, pertaneixia al partit d'esquerra catalana, qui perd, ab la seva mort, una de les més respectables personalitats en la comarca de Girona.

El C. N. R. de Girona s'associa al dol que la pèrdua del senyor Irla ha motivat, i envia a la seva familia l'expressió més sincera del seu condol.

Per l'Ajuntament d'aquesta ciutat, s'ha prorrogat, per tot aquest mes, el plas senyalat a l'informació pública sobre la manera de substituir o transformar l'impost de consums, o, al menys, per efectuar la recaudació en forma de concerts gremials que permetessin rebaixar el cupo total que avui representa, per involucrarshi els gastos de resguard i arrendament.

A l'informació poden concórreri les entitats, corporacions, premsa i particulars, interessats en aquesta democrática i desitjada reforma.

Diurne passat, en el local del «Círculo católico de obreros» tingué lloc l'anunciat concert a cant i piano organitzat per la professora donya Carme Jordá.

Les dugues primeres parts, foren exquisidament desenrotllades per les deixebles de dita professora, i la tercera part, a càrreg d'ella mateixa, va ser dita ab tota la correcció i pulcritud qu'es possible demanar. Totes les executants foren aplaudides unánimament, fent desitjar la repetició d'actes consemblants.

La nostra felicitació s'uneix a les moltes que reberen de la distingida concurrencia.

Sembla que la tercera conferencia del cicle que ab éxit creixent venen desenrotllanse en el Centre d'Unió Republicana, tindrà lloc el dia 29, siguent el conferenciant don Pere Corominas, diputat d'esquerra catalana pel districte de Barcelona. No cal dir ab l'impaciencia que s'espera.

Llegim en l'*Heraldo de Aragón*, del 16 del corrent, la nova del gran triomf del nostre estimat amic el tenor don Amador Famadas, en el teatre principal de Zaragoza, ab motiu de la representació de «Aida».

Ens es un gran goig poguer felicitar novament al amic Famadas, fent extensiva la felicitació al seu senyor pare, també bon amic nostre i correligionari, don Andreu.

VI COLL: Tonic-Nodritiu a base de Quina-Kola-Carn-Lactofosfat.—Aliment fisiològic complert, perfectament asimilable i per lo tan, de resultat admirables, en les Anemies, Convalescencies, Clorosis, Pèrdues de forses, etc., etc.—Preparació i venda: FARMACIA COLL, 3 pessetes frasc.

Al carrer del Progrés d'aquesta ciutat, s'ha inaugurat un nou establiment, «El Globo» ab seccions de Farmacia, Ortopedia, Perfumeria i Drogueria, constituint, pel seu gust en tota la ornamentació del local, un exemple per la nostra ciutat.

Desitjem un éxit als propietaris del establiment.

Ha visitat la nostra redacció el nou periòdic *Cultura*, de Palamós, ab qui afectuosament establím el cambi.

AGUSTÍ GALLOSTRA SASTRERIA

(Besadó 2, i Peixeteries Velles 13)

Participa a la seva nombrosa i elegant clientela haver rebut ja el géneros de la temporada d'estiu, recomenables per la seva bona qualitat i última moda.

El darrer nombre d'*Empordà Federal*, ha publicat íntegre el discurs del diputat per Figueres, don Joaquim Salvatella, pronunciat durant el debat del procés Ferrer.

Ahir va debutar al nostre Teatre Principal una companyia de sarsuela i ópera espanyola ab l'òpera en 3 actes «Sangre de Artista». A la llista de la companyia hi figuren alguns artistes coneguts del públic d'aquesta ciutat, per haverhi actuat ja altres voltes.

En el Teatre Principal de Barcelona ha sigut estrenada la darrera producció del eximi Guimerá, drama romántic en quatre actes, titulada «La reina jóva».

Ha sigut nomenat escrivent de les oficines de la Secretaria municipal, el nostre estimat amic don Narcís Adroher. La nostra enhorabona.

—Siguent cada dia més gros el nombre d'aliments i begudes falsificades, l'il·lustrat farmacéutic d'aquesta ciutat don Salvador Murtra ha cregut convenient ampliar la «secció d'análisis» del seu laboratori particular, aont podran practicar-se además de anàlisi d'orina tota classe d'análisis de aliments i begudes, en especial de llets, vins i farines, contant pera ferho ab els aparells que aconsella la moderna ciencia que per aquest obgecte ha adquirit després de visitar els laboratoris municipals de París, Madrid i Barcelona; lo que posa en coneixement dels seus clients i públic en general. Farmacia Murtra: Rambla d'Alvarez, Girona.

L'Unió Gremial Patronal tindrà avui una reunió general per tractar de nomenaments de comissions electorals en cada un dels districtes municipals, i de la publicació d'un Bulletin.

Dijous passat, tingué lloc al «Coliseo Imperial» una funció teatral a benefici de La Creu Roja, que estigué sumament concorreguda.

Elixir Digestiu COLL

a base de
Pepsina = Pancreatina = Diastasa

Cloruru cocaina y Elixir Garús

Aconsellem a tots aquells malalts del estomag que no hagin trobat remei en cap de les nombroses especialitats preconisades com a digestives, assagin un frasc del nostre Elixir: : : :

: : Elaboració y Venda : :

: FARMACIA COLL :

3 Pessetes frasc

EL SABÓ
VASCONIA
 ES EL MILLOR PERA RENTAR LA ROBA

EL SABÓ
VASCONIA
 ES EL MILLOR PERA RENTAR LA ROBA

Noves

Cròniques comercials

≡ **EL SABÓ** ≡
 ≡ **VASCONIA** ≡
 ≡ **ES EL MILLOR** ≡
 PERA
 ≡ **RENTAR LA ROBA** ≡

AQUESTA GALLOSTRA

L'any 1937, la Gallostra va ser declarada Reserva Natural. És una illa situada a l'est de l'illa de Mallorca, amb una superfície de 1.200 hectàrees. És un espai natural d'interès especial, amb una gran diversitat de plantes i animals. La Gallostra és un dels espais naturals més importants de Mallorca, i és un dels espais naturals més importants de l'illa.

Elixir Digestiu COLL

Elixir Digestiu COLL és un medicament que ajuda a la digestió i a la salut de l'estómac. És un medicament que ajuda a la digestió i a la salut de l'estómac. És un medicament que ajuda a la digestió i a la salut de l'estómac. És un medicament que ajuda a la digestió i a la salut de l'estómac.

EL SABÓ
VASCONIA
 ES EL MILLOR PERA RENTAR LA ROBA

EL SABÓ
VASCONIA
 ES EL MILLOR PERA RENTAR LA ROBA